

N. Hansen: Jeg kan begynde med at sige det Samme som en æret Taler, der før havde Ordet, at jeg heller ikke tidligere har udtalt mig i denne Sag. Naar jeg nu har udtalt mig Ordet ved Slutningen af Sagens Behandling, er det ikke for at motivere min Afstemning, den er aldeles klar, den har steds været et Nei til Alt, hvad der er fremkommet afvigende fra Juni-Grundloven, men det er for at udtale mig imod en Mand, som jeg meget godt kan sige, at det gjør mig ondt, at jeg den allerførste Gang, jeg har Ordet, skal udtale mig imod, nemlig det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (N. C. Hansen). Han har gjentaget de Vebredelser, der ofte ere reiste her i Thinget, at Folket er blevet træt, og at det ved de sidste Valg ikke har talt saaledes, som det efter hans Mening burde tale. Men er nu Nogen mindre berettiget til at sige dette end det ærede Medlem? Have ikke ialtsald netop hans Vælgere talt for Junigrundloven? Have de ikke valgt ham, fordi de i ham troede at faae en fuldstændig tro Repræsentant for denne Lovs Bevarelse? Jeg troer, at dertil maa det ærede Medlem svare Jo; men er dette Tilfælde, saa kan det ærede Medlem ikke foreholde Folket, at det ikke, idetmindste ikke paa dette Sted, har elsket Junigrundloven og ikke vil kæmpe for den til det Sidste. Det ærede Medlem meente, at det ikke vilde være en ganske let Sag at faae Junigrundloven. Nei, ganske vist; men netop fordi det ikke er en let Sag, skulle de, der efter deres Overbeviisning troe, at kun Junigrundloven vil føre Danmark en rolig Udvikling imøde, ikke opgive den; netop fordi det ingen let Sag er, skulle de ikke opgive den, men kæmpe for den til det Sidste. Det ærede Medlem har ligeledes sagt, at Stemningen var bearbejdet ved det sidste Valg. Dette troer jeg at kunne modsige; Valget skete med en saadan Hurtighed, at der ikke kunde være Tale om nogen Bearbejdelse; Folket var ikke kommet til Klarhed om, hvorom det egentlig gjaldt, og det ærede Medlem maa ogsaa vide, at paa mange Steder, hvor Folket valgte en Repræsentant, vidste denne at stille sig saaledes, at man ialtsald ikke kunde komme til Klarhed om, hvilket Standpunkt han egentlig vilde indtage. — Det ærede Medlem for

Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (R. Pedersen) har sagt os, at vi skulde gjøre os Stillingen klar; at vi skulde gaae tilbage til Begyndelsen af Sagen og see, hvorledes de forskjellige Medlemmer da stillede sig. Men er det ærede Medlem gaaet tilbage til Begyndelsen? Nei, han er ikke gaaet saa langt tilbage, han er kun gaaet tilbage til Fællesudvalget, og dette var jo i Slutningen. Nei, lad os tænke os tilbage til Begyndelsen og see paa, hvad der ligger imellem Begyndelsen og Fællesudvalgets Sammentræden; jeg troer da ikke, at han skal kunne bebrejde Nogen af os, at vi ere gaaede tilbage fra Junigrundloven, thi han gik sandelig selv fra den saagodt som Nogen. Det ærede Medlem har ogsaa henviist til, hvad der foregik i Fællesudvalget. Jeg har ikke haft den Ære at være Medlem af samme, og jeg skal derfor overlade til Andre, der have været Medlemmer deraf, at paavise den med det da Foregaaede uoverensstemmende Fremstilling, som jeg imidlertid troer, at han gjorde sig skyldig i; for mig har det nemlig staaet saaledes, som om netop det ærede Medlem i Forening med et andet æret Medlem indbragte Forslaget, sidste Gang det blev indbragt i Fællesudvalget. Jeg tør ikke paastaae det, men jeg vil henstille til andre Medlemmer, om det ikke forholder sig rigtigt, og forholder det sig rigtigt, saa kan det ærede Medlem ikke sige, at han har staaet imod til det Sidste. — Der er her omtalt Færrer snart i een snart i en anden Retning ved at modsætte sig det foreliggende Forslag, men endnu har jeg ikke hørt Nogen driste sig til nærmere at paavise, hvori disse Færrer egentlig skulde bestaae. Det er blevet anthydet, at vi ikke skulde kunne faae en Regjering, der vilde gaae i en anden Retning end den indflaaede; men lader os huffe paa, at det ikke er os, som skulle sammensætte Ministeriet, at det ikke er os, der skulle henvende og til den Æne, eller til den Anden, og hvorfor skulle vi saa opstille Færrerne ved et Foretagende, hvorpaa vi ikke have den mindste Indvirkning? Lader os overlade dette til Hs. Maj. Kongen og ikke besatte os dermed. Vaade den Æne og den Anden sige: Jeg kan ikke see det. Nei, ganske vist; thi fra det Standpunkt, hvorpaa de Herrer staae, have de ikke noget Overblik